

ஐஐஐஐ - ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

ஐஐஐஐஐஐ - ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐ

எமக்கென்று தனிப் பண்பாடும், கலாச்சாரம் உண்டும். திருமணத்துக்கு முன் கணவனாக வரப் போகும் ஆணிடம் பசும் வழக்கம் தமிழ்ப் பெண்களுக்குக் கிடையாது. பெண் அதிகம் பசாமலயே கருத்தொருமித்த காதல் கனிவு பெற்று வளர்ந்து விடும். ஆண் - பெண் சந்திப்பில் ஆண் அதிகம் பசே, பெண் அமதையுடன் கட்டிப்பாள்.

பெண்களுக்கே உரிய இயல்பாகிய நான்கு குணங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு ஆகியவற்றை மூழ்கியவை கண்டு அவள் அதிகம் பசோதவளாகவே வளர்க்கப்பட்டாள்.

மனித உணர்வுகளுக்கும் உன்னதமானது காதல் உணர்வு. பொதுவாகப் பெண்கள் தங்கள் காதலை வெளிப்படுத்தத் தயங்குவார்கள். காதலுணர்வானது எக்காலத்திலும் தவிவிட்டாத இன்பத்தை அளவிடத் தரும் உணர்வு. நின்கைக நின்கைக இனிக் கும்.

பல பாடல்கள் பல கவிஞர்களால் எழுதப்பட்ட போதும், பெண் பாடிய பாடல்கள் குறைவு. அந்த வகையில் பாடப்பட்ட பாடல்களில் மிகவும் சிறப்பான காதல் உணர்வு பெண்ணின் வாயிலாக பிரவாகிக் கும் இப்பாடலை இக்காற்றலகைக்கு எடுத்து வருகின்றேன்.

அது மார் கழி மாத மாலபைப் பொழுது. மங்கையவள் நெஞ்சுக்குள்ளே காதலின் நினவைலகைகள். கானக் கயில்கள் கானம் இசைத்த வண்ணம் அங்கும் இங்கும் பறந்த வண்ணமிருக்கின்றன. மாலையில் இதழ்களை விரித்த மல்லிகைப் பி வாசம் வீ சிக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த மங்கையின் மனதுக்குள்ளே யாரோ பசுவது போல இருக்கின்றது. அழகிய சோலகைக்குள் மார் கழி வாடவை வீ சிக்கொண்டிருக்கின்றது. அவள் உள்ளத்துக்குள் கட்டிப்பாள் ஓசையோடும், உடல் தழுவிய வாடகை காற்று மமோகத்தீ யை ஊட்டிவிடுகின்றது.

அந்த மமோகத்தீ யில் மட்டி அந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக அந்த மாலையில் யாரோ மனதோடும் பசே மார் கழி வாடமை மெதுவாக வீ ச என்ற இப்பாடல் அவளிடையே நெஞ்சத்துக்குள் இருந்தவையெல்லாம் மறந்து போயிற்று. இனி அவள்க்குள் ஓரே ஓரே பாடல்தான். அந்தப்பாடல் அவளின் மனதகை கவர்ந்த நாயகனின் பெயர்தான். அந்தப் பெயரே அவள்க்குப்பாடலாகக் காதல்க்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஓரே பெண்ணின் மனநிலை, அவளது சிந்தனை அவளிடையே பரவத்தகை காட்டி நிற்கின்றது.

அந்தக் குமரிப்பண்ணின் உள்ளத்திலே குடியிருக்கும் காதலனின் பெயரை நினகைக் நினகைக் இனிக் கின்றது. நடுஞ்சமே பாட்டழொது அதல் நாயகன் பரேழொது. அந்த வரிகளினடாகக் கவிஞர் பெண்மையின் இன்ப உணர்வை வெளிப்படுத்துதியுள்ளார்.

வரவான் காதல் தவேன் என்று காதலும் கஹ
வரட்டும் வாசல் தடே இன்று காவல் மீற
வளையல் ஓசை ராகமாக இசைத்தனே வாழ்த்துப் பாடலை
ஓர்நாள் வண்ணமாலை சபட வளர்த்தனே ஆசைக் காதலை
நடுஞ்சமே பாட்டழொது அதில் நாயகன் பரேழொது

தனிமையில் இருக்கும் அந்தப் பெண் காற்றோடு பசுகின்றாள். காற்றோ கனிவாக அவளை அணைத்துக் கொள்கின்றது. அணைப்பில் திளையாத மங்கையோ தன் காதலனைப் பற்றிப் பசேத் தொடங்குகின்றாள். காற்றுக் கஹுகின்றது, உன் காதலன் வரவான் என்று. அதற்கு அவள் கஹுகின்றாள் என காதலன் வரட்டும் என்னசைச் சூற்றியுள்ள அத் தனக் காவல்களையும் மீறட்டும். அவன் படநடத்தி என்னவை வனென்று என்னசைச் சூற்றியுள்ள காவல்களையெல்லாம் வனென்று என்னவை ஆட்கொள்ளட்டும் என்று காற்றுக்குக் கஹுகின்றாள் அப்பெண். என்னவை ஆட்கொண்ட காதலுக் காகவே என வளையல் ஓசையைப் பாடலாக இசைத்தனே. என்கான வாழ்த்துக் குரிய பாடலை வண்ணமாக இசைக்கின்றனே. அத் தனையும் என நடுஞ்சில் எழுதப்படும் அவன் பெயர் கொண்ட இராகங்கள்.

கரமைலே நானும் காற்று வாங்கி விண்ணைப் பார்க்க
கடல்மீன் கஹட்டம் ஓடி வந்து கண்ணைப் பார்க்க
அடா நானும் மீனைப்போல கடலில் பாயக்கஹ்டுமோ
அலகைகள் வளெளி ஆடையோல உடலின் மீது ஆடும்மோ
நடுஞ்சமே பாட்டழொது அதில் நாயகன் பரேழொது.

கடற்கரை ஓரம் தன் கண்களை அலகைகள் மீது பதித்து விடுகின்றாள். அலகைகளில் மீன்கள் துள்ளி விளையாடுகின்றன. துள்ளி விளையாடும் மீன்களின் கண்களும் அவளது கண்களும் ஒன்றென எண்ணிய மீன்கள் அவளையும் கடலுக்குள் இழுத்து விடுகின்றன. அவளும் கடல் அலகைகளுக்குள் மீனைப்போல பாயந்து விளையாடலாமோ என எண்ணுகின்றாள். கடலுக்குள் கற்பனை மீனாக இறங்கியவளுக்கு கடல் அலகைகள் வளெளி ஆடையாக மாறி தான் அணியக் கஹ்டுமோ என எண்ணி ஏங்குகின்றாள். கடல் அலகை மஹிய தன் அழகு மனையில் தன் நாயகன் தீண்ட மாட்டானோ தன் நடுஞ்சுக்குள் நாமம் தன்னை வரையாதோ.

இப்பாடலில் பணை தன் உணர்வனை நல்ல உவமகளை எடுத்து உணர்த்தியிருக்கின்றான். ஒரு பணை வளம் மென்மையான உணர்வனைக் கொண்டவன். அந்த மென்மையான உணர்வனை இளமகைக் காலத்திலே மட்டும்தான் அவள் பகிரந்து கொள்வாள். அந்தக் காலத்தில்தான் காதலும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. அந்தக் காதலுடன் தான் தன்னுடைய இனிமையான காதலனைப் பகிரந்து கொள்கின்றான். காலம் சிலை சிலை வாழ்க்கையின் அலைகளுடன் மோதுகின்றான். அங்கதான் துன்பங்களையும், சோகங்களையும், துயரங்களையும் எதிர்கொள்கின்றான். அன்பு விலங்குகளினால் அலைகட்ட அடங்கிப் போய் விடுகின்றது. ஆகவே இனிய காதலுணர்வனைப் பகிரந்து கொள்வதற்கு எப்ப வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றதோ அதை அப்பப்போ பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பாடலும் அனுபவமும் வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் திறந்து வகைக்கும் என்று நிறைவு செய்து கொள்கின்றன.

0 - 0000000000 000000

படம் : சத்ரியன்
இசை : இளையராஜா
பாடியவர் : ஸ்வரணலதா

மாலையில் யாரோ மனதோடு பசே
மார்கழி வாடனை மெதுவாக வீச
தகைம் பித்ததே ஓ..ஓ மகோகம் வந்ததோ
மகோகம் வந்ததும் ஓ..ஓ மெளனம் வந்ததோ
நெஞ்சமே பாட்டெழுது அதில் நாயகன் பரேழுது
(மாலையில்..)

வருவான் காதல் தேவன் என்று காற்றும் கஹ
வரட்டும் வாசல் தடீ இன்று காவல் மீற
வளையைல் ஓசை, ராகமாக இசைத்தனை வாழ்த்து; பாடிய
ஒரு நாள் வண்ண மாலையை
வளர்த்தனை ஆசை; காதலனை நெஞ்சமே பாட்டெழுது
அதில் நாயகன் பரேழுது
(மாலையில்..)

கரமலே நானும் காற்று வாங்கி
விண்ணைப் பார்க்க

Written by அல்பேட்டா மோகன்
Friday, 30 November 2012 22:09 -

கடல் மீன் கட்டடம் ஓடி வந்து
கண்ணைப் பார்க்க
அட்டா நானும் மீனைப் போல
கடலில் பாயக் கட்டுமோ
அலகைகள் வளள்ளி ஆடபோல
உடலின் மீது ஆடுமோ
நெஞ்சமே பாட்டெழுது - அதில்
நாயகன் பரேழுது

மாலையில் யாரோ மனதோடு பசை
மார்கழி வாட மெதுவாக வீச

தகைம் பித்ததே ஓ... ஓ...
மோகம் வந்ததோ
மோகம் வந்ததும் ஓ... ஓ...
மெளனம் வந்ததோ
நெஞ்சமே பாட்டெழுது - அதில்
நாயகன் பரேழுது

நெஞ்சமே பாட்டெழுது - அதில்
நாயகன் பரேழுது
(மாலையில்..)